



ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน

Factors Affecting Amount of Deposits in the Government Savings Bank (GSB)

ระวีวรรณ เจียมจิตร¹ และ วรรณรพี บานชื่นวิจิตร²

¹ นักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, RaweewanJ@gsb.or.th

² อาจารย์ที่ปรึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, dr.wanrapee@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประเภทอนุกรมเวลา (Time Series Data) รายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปีพ.ศ. 2555 ถึง เดือนธันวาคม ปีพ.ศ. 2560 รวม 72 ชุดข้อมูล โดยปัจจัยที่นำมาศึกษา ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ (INF) อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) ค่าเงินบาท (THB) และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ที่จะมีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในรูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares-OLS)

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 99 คือ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) และปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สำหรับตัวแปรอิสระอื่น ๆ คือ อัตราเงินเฟ้อ (INF) และค่าเงินบาท (THB) เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสำคัญกับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน

คำสำคัญ: ปริมาณเงินฝาก, ธนาคารออมสิน, เศรษฐกิจ

ABSTRACT

This research aims to study factors affecting the deposit volume of Government Savings Bank. This study draws from secondary dataset by using monthly time series data from January 2012 to December 2017 total 72 sets and focusing on 4 factors; Inflation (INF), Policy rate (INT), Thai Baht rate (THB), and Gross Domestic Product (GDP). The Ordinary Least Squares (OLS) regression analysis method is used for this study.

The results of the study showed that Policy rate (INT) is the most significant factor affecting the deposit volume of the Government Savings Bank at the 99 statistically significant confidence level. And next factor is Gross Domestic Product (GDP) at 95 statistically significant confidence level. However, Inflation rate (INF) and Thai Baht rate (THB) correlates with the deposit volume of the Government Savings Bank in the opposite direction which means that they are insignificant factor and could not describe the relationship of the savings deposit of the Government Savings Bank.

Keywords: Deposit volume, Government Savings Bank, Economy



1. บทนำ

ธนาคารออมสิน (Government Saving Bank) เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รับฝากเงิน มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงการคลัง มีภารกิจหลักในการเป็นธนาคารเพื่อการออมด้วยการส่งเสริมและระดมเงินออมเป็นสถาบันการเงินที่มีความมั่นคงจากรัฐบาลเป็นประกัน และคุ้มครองวงเงินรับฝากส่วนเกินจากประชาชน จึงทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อถือและมีความมั่นใจในการใช้บริการธนาคารออมสิน อีกทั้งธนาคารออมสินยังเป็นแหล่งระดมเงินออมที่สำคัญของประเทศที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินทุนสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในด้านเงินทุนหรือเงินให้สินเชื่อทั้งภาคครัวเรือน ภาคเอกชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเสริมสร้างความเจริญเติบโตในด้านต่าง ๆ และให้การสนับสนุนแก่ภาครัฐเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ(ธนาคารออมสิน, 2561) ประกอบกับผลการดำเนินงานของธนาคารออมสินมีความสัมพันธ์โดยตรงกับภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ธนาคารกลางได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2561) และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนวัตกรรมโมเดล Thailand 4.0 ทำให้ภาคการเงินการธนาคารจะต้องปรับตัวรับกระแส Thailand 4.0 ผ่านนวัตกรรมทางการเงินฟินเทค ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในธุรกิจการเงิน เชื่อมโยงการบริการทางการเงินผ่านระบบออนไลน์ และยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาระบบการชำระเงินแห่งชาติ ที่จะผลักดันให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมไร้เงินสด ดังนั้นเพื่อรองรับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจปัจจุบัน และรองรับการเข้าสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนวัตกรรมโมเดล Thailand 4.0 ที่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินโดยตรง ธนาคารออมสินจึงต้องให้ความสำคัญกับปริมาณเงินฝากของธนาคาร เพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและการลงทุนของธนาคารในอนาคต จึงทำให้ผู้วิจัยทำการศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน โดยการศึกษาครั้งนี้ มุ่งเน้นทำการศึกษาปัจจัย 4 ปัจจัย ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ (INF) อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) ค่าเงินบาท (THB) และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนการดำเนินงาน การกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของธนาคารออมสินให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อรักษาแหล่งเงินทุนจากปริมาณเงินรับฝาก และช่วยรักษาเสถียรภาพของแหล่งเงินทุนของธนาคารออมสินได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าวกับปริมาณเงินฝาก ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของธนาคารออมสิน

3. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธนาคารออมสิน(ธนาคารออมสิน, 2561) เป็นธนาคารของคนไทย ภายใต้ร่มพระบารมีโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ โดยธนาคารออมสินถือกำเนิดจากพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงตระหนักถึงความสำคัญของการเก็บรักษาทรัพย์ให้ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย โดยทรงตราพระราชบัญญัติจัดตั้งคลังออมสินขึ้น เมื่อวันที่ 1 เดือนเมษายน ปีพ.ศ.2456 ด้วยพระราชปณิธานที่จะให้คลังออมสินเป็นที่เก็บรักษาทรัพย์สินอย่างปลอดภัย และฝึกฝนให้ราษฎรรู้จักเก็บออมทรัพย์อย่างถูก



วิธี ในปีพ.ศ. 2489 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะคลังออมสินขึ้นเป็นธนาคารออมสิน โดยทรงตราพระราชบัญญัติธนาคารออมสินขึ้น เพื่อรองรับกับความก้าวหน้าของกิจการคลังออมสิน และเปิดดำเนินการในรูปแบบธนาคาร เมื่อวันที่ 1 เดือนเมษายน ปีพ.ศ.2490

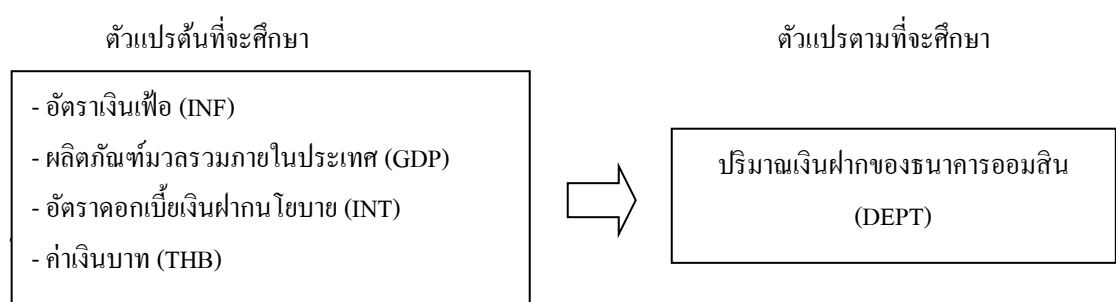
ทฤษฎีปริมาณเงินของมิลตัน ฟรีดแมน (ชวินทร์ ลินะบรรจง, 2551) ซึ่งเป็นการปรับปรุงแนวคิดของสำนักคลาสสิกในเรื่องเกี่ยวกับความต้องการถือเงินขึ้นมาใหม่ โดยกำหนดให้ความต้องการถือเงินมิได้ขึ้นอยู่กับอัตราผลตอบแทน(ดอกเบี้ย)ของหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ขึ้นอยู่กับหลักทรัพย์หลายตัว เช่น พันธบัตร หุ้น สินค้า ในขณะที่ผลตอบแทนที่ได้รับ เป็นการผสมกันระหว่างผลตอบแทนที่แน่นอนและที่คาดหว้ง ทำให้ภาวะการณั้คาดคะเนเนื่องจากข้อมูลไม่สมบูรณ์ของเคนส์ ลดบทบาทลงไป เงินในทัศนะของฟรีดแมน จึงเป็นการผสมผสานกันระหว่างเงินเพื่อธุรกรรมและเงินเพื่อการเก็บรักษามูลค่า ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ความต้องการถือเงินของฟรีดแมน มีลักษณะคล้ายกับความต้องการในสินค้าอื่น ๆ

ทฤษฎีอัตราดอกเบี้ย (เพลินพิศ สัตย์สงวน, 2554) กล่าวว่า อัตราดอกเบี้ยถือเป็นตัวแปรที่สำคัญมากต่อระบบเศรษฐกิจการเงิน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปัจจัยการผลิต การที่มีปริมาณเงินมากอัตราดอกเบี้ยจะลดลงส่งผลให้เพิ่มการลงทุน เศรษฐกิจก็จะขยายตัว ในทางตรงข้ามถ้าปริมาณเงินลดลง อัตราดอกเบี้ยจะเพิ่มสูงขึ้นส่งผลต่อต้นทุนการทำธุรกิจ เศรษฐกิจก็จะชะลอตัวลง ทุกประเทศจึงต้องพยายามปรับให้อัตราดอกเบี้ยอยู่ในภาวะเหมาะสม ทั้งนี้โดยพิจารณาในภาพรวมของสังคมโลกด้วย อันเนื่องจากปัจจุบันมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนข้ามชาติได้อย่างรวดเร็ว อัตราดอกเบี้ยและราคาของหลักทรัพย์มีความเกี่ยวข้องกัน และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญทั้งระบบเศรษฐกิจ และภาคการเงิน อันมีผลต่อมาตรฐานการครองชีพของประชาชนในประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อ (เสรี ลีลาสัย, 2542) ได้อธิบายไว้ว่า เงินเฟ้อ หมายถึง การที่ระดับราคาสินค้าหรือบริการในระยะเวลาหนึ่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้นเงินตราหนึ่งหน่วย จึงสามารถซื้อสินค้าและบริการได้น้อยลง ดังนั้นภาวะเงินเฟ้อจึงเป็นการสะท้อนถึงอำนาจการซื้อที่ลดลงต่อหนึ่งหน่วยเงินตรา หรือปริมาณการสูญเสียมูลค่าที่แท้จริงของตัวกลางที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนสินค้าในระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ภาวะเงินเฟ้อยังเป็นผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ ได้แก่ ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น ปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น กระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายและลงทุน ช่วยลดภาระหนี้ที่แท้จริงของภาครัฐและเอกชน

แนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2555) ได้ให้ความหมายว่า มูลค่าการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายของประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งมีค่าเท่ากับมูลค่าเพิ่มจากกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการทุกประเภทในขอบเขตพื้นที่ของประเทศ และใช้ในการคำนวณรายได้ประชาชาติ โดยไม่ว่าจะคำนวณรายได้ รายจ่ายหรือด้านการผลิต จะได้มูลค่าที่เท่ากันเสมอ สำหรับการวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ถูกอธิบายด้วย รายจ่ายเพื่อการบริ โลกภาคเอกชน รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายของภาครัฐ การนำเข้าสุทธิ และการส่งออกสุทธิ

กรอบแนวคิด





4. การดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบรายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม ปีพ.ศ. 2555 ถึงเดือนธันวาคม ปีพ.ศ. 2560 ระยะเวลา 6 ปี (จำนวน 72 ชุดข้อมูล) และได้เลือกศึกษาปัจจัยต่างๆ คือ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ค่าเงินบาท และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมานี้อาจส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลต่างๆที่มีความน่าเชื่อถือของข้อมูลแต่ละตัวแปร เช่น ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทยและหน่วยงานสังกัดกระทรวงพาณิชย์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานประจำปีธนาคารออมสิน แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผล เพื่อหาความสัมพันธ์ในรูปแบบของสมการถดถอยเชิงซ้อน ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในรูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด โดยมีขั้นตอนการพิจารณา ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สถิติเชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) ด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามก่อนนำเข้าสู่สมการถดถอย

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน แสดงดังสมการ

$$DEPT = \alpha + \beta_1 INF + \beta_2 INT + \beta_3 THB + \beta_4 GDP + \varepsilon$$

โดยที่	α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่
	β	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
	DEPT	คือ	ปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (หน่วย : ล้านบาท)
	INF	คือ	อัตราเงินเฟ้อ (หน่วย : ร้อยละ)
	INT	คือ	อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (หน่วย : ร้อยละ)
	THB	คือ	ค่าเงินบาท (หน่วย : บาท/ดอลลาร์)
	GDP	คือ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (หน่วย : ร้อยละ)
	ε	คือ	ความคลาดเคลื่อน

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบและสรุปปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน (Heteroskedasticity) ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบและสรุปปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หากพบปัญหา Heteroskedasticity และ Autocorrelation จะแก้ปัญหาโดยใช้แนวคิดของ HAC Newey-West



ขั้นตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ค่าคงที่ในสมการถดถอย

ขั้นตอนที่ 7 เขียนรายงานผลของสมการถดถอยในรูปแบบสมการ และสรุปผล

5. ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัชฌิมฐาน (Median) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ตารางที่ 1 แสดงวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ

Variables	DEPT	GDP	INF	INT	THB
Mean	1.890833	3.425833	1.305000	2.020833	32.96222
Median	1.925000	3.370000	1.720000	2.000000	32.66000
Maximum	2.140000	4.020000	3.390000	3.000000	36.16000
Minimum	1.490000	2.990000	-0.900000	1.500000	29.07000
Std. Dev.	0.174959	0.274446	1.462113	0.568774	1.881169

ปริมาณเงินฝากธนาคารออมสิน (DEPT) มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 1.890833 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เท่ากับ 0.174959

ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 3.425833 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เท่ากับ 0.274446

อัตราเงินเฟ้อ (INF) มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 1.305000 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เท่ากับ 1.462113

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 2.020833 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เท่ากับ 0.568774

ค่าเงินบาท (THB) มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 32.96222 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เท่ากับ 1.881169

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สถิติเชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) ด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามก่อนนำเข้าสู่สมการถดถอย

ตารางที่ 2 แสดงผลทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test)

ตัวแปร	Augmented Dickey-Fuller Test Statistic			
	t-Statistic	Test Critical Value 5%	Prob.*	ผลการทดสอบสมมติฐาน
DEPT	-3.873064	-3.475305	0.0184	ข้อมูลนิ่ง
GDP	-8.747232	-3.475305	0.0000	ข้อมูลนิ่ง



ตัวแปร	Augmented Dickey-Fuller Test Statistic			
	t-Statistic	Test Critical Value 5%	Prob.*	ผลการทดสอบสมมติฐาน
INF	-7.453104	-3.475305	0.0000	ข้อมูลนิ่ง
INT	-7.709716	-3.475305	0.0000	ข้อมูลนิ่ง
THB	-5.789434	-3.475305	0.0000	ข้อมูลนิ่ง

หมายเหตุ : * ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ข้อมูลแต่ละตัวแปรดังกล่าวเป็นข้อมูลนิ่ง (Stationary) เรียบร้อยแล้ว จึงสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยได้

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตัวแปร	DEPT	GDP	INF	INT	THB
DEPT	1.000000	0.863066	-0.753080	-0.943867	0.767693
GDP	0.863066	1.000000	-0.624843	-0.829091	0.678820
INF	-0.753080	-0.624843	1.000000	0.874088	-0.839385
INT	-0.943867	-0.829091	0.874088	1.000000	-0.857718
THB	0.767693	0.678820	-0.839385	-0.857718	1.000000

จากตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ในช่วง [-0.80, +0.80] แสดงว่า ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งจากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) เกิดปัญหา Multicollinearity กล่าวคือ ไม่อยู่ในช่วง [-0.80, +0.80] ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหา Multicollinearity ต้องตัดตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งออก โดยดูจากค่า VIF ที่มีค่าสูงสุดเป็นเกณฑ์ในการตัด ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ตัวแปรอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) มีค่า VIF สูงสุด เท่ากับ 10.64401 จึงเป็นปัจจัยที่ถูกตัดออกจากการพิจารณา แต่ตัวแปรดังกล่าวมีความสำคัญในแบบจำลอง จึงไม่ตัดออกจากการพิจารณาและต้องยอมรับว่าต้องมี Multicollinearity

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังสมการนี้

$$DEPT = \alpha + \beta_1 INF + \beta_2 INT + \beta_3 THB + \beta_4 GDP + \varepsilon$$

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบและสรุปปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน (Heteroskedasticity) ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05



การทดสอบปัญหา Heteroskedasticity ที่เกี่ยวข้องกับตัวคลาดเคลื่อนด้วยวิธี White's Heteroskedasticity test ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หรือกล่าวในอีกนัยหนึ่ง คือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า พบปัญหาเรื่อง Heteroskedasticity

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบและสรุปปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การทดสอบปัญหา Autocorrelation ที่เกี่ยวข้องกับตัวคลาดเคลื่อนด้วยวิธี Breusch-Godfrey Serial Correlation LM Test ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หรือกล่าวในอีกนัยหนึ่ง คือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสรุปได้ว่า พบปัญหาเรื่อง Autocorrelation

จากการตรวจสอบคุณสมบัติของความคลาดเคลื่อนทั้ง 2 ประการ พบทั้งปัญหาเรื่อง Heteroskedasticity และ Autocorrelation ดังนั้น จึงต้องมีการปรับแก้ผลของสมการถดถอยก่อนนำไปใช้ โดยจะใช้แนวคิดของ HAC Newey-West

ขั้นตอนที่ 6 การแก้ไขปัญหา Heteroskedasticity และ Autocorrelation โดยจะใช้แนวคิดของ HAC Newey-West เพื่อแก้ไข Standard Error ของ OLS เป็นการเปรียบเทียบค่า standard error (Std. Error) กับสมการที่ไม่ได้มีการแก้ไขปัญหา Autocorrelation ซึ่งผลการคำนวณเป็นดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงการแก้ไขปัญหาจากการเกิด Autocorrelation โดยวิธี HAC Newey-West

HAC standard errors & covariance (Bartlett kernel, Newey-West fixed bandwidth = 4.0000)				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.*
C	2.295059	0.444632	5.161706	0.0000
INF	0.023953	0.015341	1.561438	0.1231
INT	-0.314438	0.053583	-5.868182	0.0000
THB	-0.006299	0.008528	-0.738575	0.4627
GDP	0.118967	0.052985	2.245280	0.0281
R-squared	0.923148	Durbin-Watson stat		1.177273
Adjusted R-squared	0.918560	F-statistic		201.2010

หมายเหตุ : * ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ขั้นตอนที่ 7 เขียนรายงานผลของสมการถดถอยในรูปแบบสมการ และสรุปผลสมการถดถอยที่ใช้ในการวิจัย คือ

$$DEPT = +\beta_1 INF + \beta_2 INT + \beta_3 THB + \beta_4 GDP + \varepsilon$$

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ จะได้สมการถดถอยที่ใช้ในการวิจัย คือ

$$DEPT = 2.295059 + 0.023953INF - 0.314438INT^{**} - 0.006299THB + 0.118967GDP^{*}$$

(0.0000) (0.1231) (0.0000) (0.4627) (0.0281)



R^2	= 0.923148	F-statistic	= 201.2010 (F-statistic) = 0.000
Adjusted R^2	= 0.918560	Durbin-Watson stat	= 1.177273
หมายเหตุ	ค่าในวงเล็บ	หมายถึง	ค่า Prob ของสัมประสิทธิ์ตัวแปร
	*	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95
	**	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99

จากค่าสัมประสิทธิ์ ในสมการถดถอยสามารถอธิบายได้ดังนี้

การเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) กับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (DEPT) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.11896 ค่า t-Statistic เท่ากับ 2.245 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ถ้าตัวแปรอื่นคงที่ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเงินฝากธนาคารออมสินเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.11896 ซึ่งค่าดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ กับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) กับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (DEPT) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.314438 ค่า t-Statistic เท่ากับ -5.868 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อ (INF) และค่าเงินบาท (THB) กับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (DEPT) เป็นปัจจัยอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสำคัญกับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน

6. การอภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 99 คือ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) และระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศ (GDP) สำหรับตัวแปรอิสระอื่น ๆ คือ อัตราเงินเฟ้อ (INF) และค่าเงินบาท (THB) เป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญ ไม่สามารถอธิบายปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน

จากวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อทำการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปีพ.ศ. 2555 ถึง เดือนธันวาคม ปีพ.ศ. 2560 รวม 72 ชุดข้อมูล โดยตั้งสมมติฐานการศึกษาคั้งนี้ว่า อัตราเงินเฟ้อ (INF) อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) ค่าเงินบาท (THB) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อย่างน้อย 1 ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (DEPT) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนและภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศซึ่งวัดได้จากความแตกต่างระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูง แสดงถึงเศรษฐกิจภายในประเทศดี ประชาชนมีรายได้สูง ทำให้ปริมาณเงินฝากของธนาคารเพิ่มขึ้นตามไปด้วยซึ่งสะท้อนสถานการณ์ปัจจุบันที่ธนาคารกลางได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อกระตุ้นการส่งออก ทำ



ให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินลดลง ส่งผลให้เกิดการไหลออกของเงินทุนที่จะเป็นแรงกดดันต่ออัตราแลกเปลี่ยน เมื่อเงินทุนไหลออกมากขึ้น จะทำให้ค่าเงินอ่อนค่าลง ส่งผลให้ราคาสินค้าส่งออกต่ำลง การส่งออกเพิ่มสูงขึ้น และทำการผลิตสินค้าเพิ่มสูงขึ้น เป็นการสร้างการจ้างงานและการเพิ่มรายได้ และการปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำส่งผลให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นด้วย ซึ่งเมื่อรายได้เพิ่มสูงขึ้นทำให้ประชาชนมีเงินเหลือจ่ายพอที่จะนำเงินไปฝากธนาคารเพื่อการออมในอนาคตซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปราภวนา จาริก (2552) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีความสัมพันธ์ระยะยาวในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และธัญพร บุญิกานนท์ (2550) เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากในระบบธนาคารพาณิชย์ไทย” ผลการศึกษาพบว่า แบบจำลองปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากในระบบธนาคารพาณิชย์ไทยอยู่ในระดับที่เหมาะสมโดยตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตามพบว่า แบบจำลองนี้ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ในตัว เมื่อการพิจารณาทิศทางและขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากในระบบธนาคารพาณิชย์ไทยกับผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับปริมาณเงินฝากในระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

- อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (DEPT) ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าจะมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ก็จะไม่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคาร ประชาชนก็ยังคงมีความเชื่อมั่นในธนาคารออมสิน ยังคงนำเงินไปฝากกับธนาคาร ประกอบกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ธนาคารกลางมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการส่งออก สร้างการจ้างงานและการเพิ่มรายได้ เมื่อมีการจ้างงานและมีรายได้เพิ่ม ส่งผลไปยังภาคประชาชนที่มีเงินเหลือจ่ายแล้วนำเงินไปฝากธนาคารเพื่อการออมในอนาคต ซึ่งผลการศึกษาคัดแย้งกับผลการศึกษาของวันวิสา สิริสาและอดิ ไทยานันท์ (2556) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด มหาชน” ผลการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ ร้อยละ 99 และมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ในทิศทางเดียวกันสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด และกรรณิการ์ จะกอ (2555) เรื่อง “ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากของธนาคารอย่างมีนัยสำคัญในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากของธนาคาร คือ เมื่ออัตราดอกเบี้ยหนึ่งเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณเงินฝากของธนาคารจะเพิ่มขึ้นด้วย

- อัตราเงินเฟ้อ (INF) ไม่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (DEPT) อธิบายได้ว่า อัตราเงินเฟ้อ เป็นปัจจัยอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน และไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ กรรณิการ์ จะกอ (2555) เรื่อง “ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่าอัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินฝากของธนาคาร คือ เมื่ออัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นสูงขึ้นปริมาณเงินฝากของธนาคารจะลดลง และเขมิกา เพ็ชรรุจิ (2553) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)” ผลการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เปลี่ยนแปลงลดลงอย่างมีนัยสำคัญ



- ค่าเงินบาท (THB) ไม่มีความสัมพันธ์และไม่มีผลกับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (DEPT) อธิบายได้ว่า ค่าเงินบาทเป็นปัจจัยอิสระที่ไม่มีนัยสำคัญกับปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน และไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ เจตมะณี วงศ์ภักดี (2559) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินรับฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)” ผลการศึกษาพบว่า ค่าเงินบาท มีผลต่อปริมาณเงินรับฝากของธนาคารไทยพาณิชย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่อค่าเงินบาทสูงขึ้นจะส่งผลทำให้ปริมาณเงินรับฝากเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย และเฉลิมศรี มณี กาศ และวรรณรพี บานชื่นจิตร (2558) เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า ค่าเงินบาท (THB) คือ จำนวนเงินบาทที่นำไปแลกเปลี่ยนกับเงินตราต่างประเทศหรือที่เรียกว่าเงินสกุลอื่น ๆ ซึ่งการศึกษารุ่นนี้ใช้ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สำหรับอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (INT) มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ (INF) และค่าเงินบาท (THB) เป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญ ไม่สามารถอธิบายปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินได้

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน จึงนำผลจากการศึกษารุ่นนี้ ไปใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์วางแผนการดำเนินงาน การบริหารจัดการ เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์เงินฝาก กลยุทธ์การระดมเงินฝาก และควบคุมปริมาณเงินฝากและปริมาณเงินให้สินเชื่อ ให้สอดคล้องกับแนวทาง ทิศทาง และนโยบายการดำเนินงานของธนาคาร กำหนดเป้าหมายการเติบโตของเงินฝากและสินเชื่อ ตามทิศทางอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เน้นการขับเคลื่อนภารกิจให้เป็นไปตามกรอบทิศทางการดำเนินงานที่มุ่งสู่การเป็น Digi -Thai Banking และสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐของธนาคารออมสินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรรณรพี บานชื่นจิตร อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ รวมถึงคณะอาจารย์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขเนื้อหา จนทำให้การศึกษาค้นคว้าฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมถึงธนาคารออมสินที่สนับสนุนให้ทุนการศึกษาในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และความก้าวหน้า



ในหน้าที่การทำงาน ทั้งนี้หากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้เกิดข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัย
ขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ จะกอ. (2555). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ที่จัด
ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- เมธิกา เพ็ชรรุจิ. (2553). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). (การศึกษาค้นคว้า
อิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- เจดมะณี วงศ์ภักดี. (2559). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินรับฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน).
(การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ).
- เฉลิมศรี มณีภาส และวรรณรพี บานชื่นวิจิตร. (2558). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย).
- ธนาคารออมสิน. (2561). ประวัติธนาคาร. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <https://www.gsb.or.th>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). การดำเนินนโยบายการเงิน. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th>
- ชัยพร บุญกานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากในระบบธนาคารพาณิชย์ไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ปรารถนา จาริกร. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- วันวิสา สิริระสา และอดิ ไทยานันท์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน).
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).